

Η παράσταση του συνηγόρου σε έτερο δικαστήριο, ως λόγος ανωτέρας βίας για την αναβολή της δίκης, κατ' άρ. 349 ΚΠΔ

Κωνσταντίνος Κακαβούλης

Δικηγόρος, Υπ. ΔΝ, LL.M, ΜΔΕ

Σκέψεις με αφορμή την ΑΠ 9/2020¹

Με τη σχολιαζόμενη υπ' αριθ. 9/2020 απόφαση του Αρείου Πάγου κρίθηκαν εκ νέου οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το κώλυμα συνηγόρου λόγω παράστασης σε έτερο δικαστήριο συνιστά λόγο ανωτέρας βίας που οδηγεί σε αναβολή της δίκης, κατ' άρ. 349 ΚΠΔ.

Συγκεκριμένα, το Ακυρωτικό μας κλήθηκε να αποφανθεί επί αίτησης αναίρεσης κατά απόφασης του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα αναβολής του συνηγόρου υπερασπίσεως του κατηγορουμένου που προεβλήθη από «άγγελο» και συνίστατο

---

1. ΠοινΧρ 2020, 665.

στην παράσταση του συνηγόρου ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά, σε δίκη που συνεχιζόταν κατόπιν αλληπάλληλων διακοπών και είχε δεκαπέντε προσωρινά κρατούμενους. Μάλιστα, για να δικαιολογηθεί το επικαλούμενο κώλυμα, προσκομίσθηκαν και αναγνώσθηκαν από το δικαστήριο τόσο επιστολή του συνηγόρου προς το δικαστήριο, διά της οποίας εξέθετε την αδυναμία εκπροσώπησης του εντολέα του κατά τη συγκεκριμένη δικάσιμο, όσο και βεβαίωση της Προϊσταμένης του Ποινικού Τμήματος του Εφετείου Πειραιά, που επιβεβαίωνε τους ισχυρισμούς του. Επίσης, προσκομίσθηκε και αναγνώσθηκε η εξουσιοδότηση του εκκαλούντος κατηγορουμένου προς τον εν λόγω δικηγόρο προκειμένου ο τελευταίος να παραστεί αντ' αυτού και να τον εκπροσωπήσει στην κατ' έφεσιν δίκη.

Η αιτιολογία που διέλαβε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο για την απόφασή του να απορρίψει το ανωτέρω αίτημα αναβολής ως αβάσιμο και συνακόλουθα την ασκηθείσα έφεση ως ανυποστήρικτη επικεντρώθηκε στο ότι το επικαλούμενο κώλυμα του συνηγόρου υπεράσπισης δεν αποτελούσε ανωτέρα βία, διότι: (α) δεν προσδιορίστηκε ο χρόνος λήξης της προσωρινής κράτησης των εντολέων του στη δίκη ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά, (β) ο δικηγόρος, καθ' ον χρόνο αποδέχθηκε την εντολή να εκπροσωπήσει τον εκκαλούντα κατά τη συγκεκριμένη δικάσιμο ενώπιον του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, γνώριζε ότι είχε αναλάβει την υποχρέωση να υπερασπιστεί, κατά την αυτή δικάσιμο, έτερους εντολείς του ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά, ως εκ τούτου πρόκειται για γεγονός που μπορούσε να προβλεφθεί.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε και το ενδεχόμενο διακοπής της δίκης ως μέσου θεραπείας του προβαλλόμενου κωλύματος, διότι δεν ήταν εφικτή η συγκρότηση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε την εν λόγω αιτιολογία ειδική και εμπεριστατωμένη, κάνοντας δύο σημαντικές επισημάνσεις: αφενός μεν ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση να ενημερωθεί για τον χρόνο λήξης των προσωρινών κρατήσεων των κατηγορουμένων στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Πειραιά, και αφετέρου ότι μόνον εφόσον υποβάλλεται ξεχωριστό αυτοτελές αίτημα για διακοπή της δίκης σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος αναβολής, το δικαστήριο υποχρεούται να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής, όταν αποφαίνεται επί του αιτήματος αναβολής· διαφορετικά, αν δηλαδή δεν έχει υποβληθεί τέτοιο ξεχωριστό αίτημα, το δικαστήριο έχει υποχρέωση να ερευνά τη διακοπή μόνο πριν διατάξει την αναβολή της δίκης και να αιτιολογεί ότι ο λόγος αναβολής δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με διακοπή.

Με την περί ης ο λόγος απόφαση φαίνεται να επαναπροσδιορίζονται παραδοχές της αρεοπαγίτικης νομολογίας των προηγούμενων ετών, όπως, λ.χ., ότι η παράσταση σε άλλο δικαστήριο

δημιουργεί κατά κανόνα κώλυμα που εμπίπτει στην έννοια της ανωτέρας βίας,² χωρίς να μπορεί να απορριφθεί ένα αίτημα αναβολής που θεμελιώνεται σε αυτή τη βάση με την αιτιολογία ότι ο συνήγορος γνώριζε εκ των προτέρων ότι κωλύεται την ημέρα του δικαστηρίου.³

Στο πλαίσιο της παρούσας προβληματικής, δεν μπορεί να παροραθεί η βούληση του σύγχρονου νομοθέτη αναφορικά με τα ζητήματα αναβολής της δίκης, όπως αποτυπώθηκε στο άρθρο 349 του νέου ΚΠΔ. Με βάση τη νυν ισχύουσα μορφή του άρθρου και προς ικανοποίηση της ανάγκης να *απλουστευθεί* το νομικό πλαίσιο των αναβολών, καταργήθηκε ο ποσοτικός περιορισμός τους που ίσχυε υπό το προϋφιστάμενο καθεστώς, ο οποίος χαρακτηρίστηκε από την Αιτιολογική Έκθεση επί του τελικού σχεδίου του νέου ΚΠΔ ως «υπέρμετρος» και ευθέως προσκρούων στο άρθρο 87 παρ. 1 Συντ.⁴ Υπ' αυτά τα δεδομένα, και λαμβανομένου υπ' όψιν ότι από την επίμαχη αρεοπαγίτικη απόφαση ουδόλως προκύπτει η υποβολή πλειόνων αιτημάτων αναβολής από πλευράς του κατηγορουμένου για να τεθεί θέμα κατάχρησης του δικαιώματός του, η απόρριψη του εν λόγω αιτήματος αναβολής και η απαίτηση από τον συνήγορο να αποδεικνύει τη συμπλήρωση του απώτατου χρονικού ορίου προσωρινής κράτησης των έτερων εντολέων του φαίνεται ότι δεν ευθυγραμμίζεται ούτε με το γράμμα του νόμου ούτε με τη βούληση του νομοθέτη.

Άλλωστε, εφόσον στην εν θέματι απόφαση επ' ουδενί γίνεται λόγος περί ενδεχόμενης υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης, η απόρριψη του αιτήματος αναβολής του συνηγόρου και συνακόλουθα της ασκηθείσας έφεσης ως ανυποστήρικτης θέτει ζήτημα παραβίασης του άρθρου 6 παρ. 3 στ. γ' της ΕΣΔΑ, που κατοχυρώνει το δικαίωμα του κατηγορουμένου σε συνήγορο της επιλογής του, καθώς και του δικαιώματος ακρόασης, κατ' άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ.⁵ Και τούτο διότι η εκτέλεση των καθηκόντων του συνηγόρου για μίαν ορισμένη δικάσιμο σε έτερη ποινική διαδικασία (πολλώ μάλλον όταν τούτη ευρίσκεται εν εξελίξει) δεν μπορεί από μόνη της να εμποδίζει τον κατηγορούμενο από το να αναθέσει την υπεράσπισή του στον συνήγορο της επιλογής του και, εν τέλει, να του αποστερεί το δικαίωμα ακρόασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο που απέρριψε την έφεσή του ως ανυποστήρικτη.

Τέλος, άξια σχολιασμού είναι η προαναφερόμενη θέση του Ακυρωτικού μας αναφορικά με την εξέταση από το δικαστήριο της δυνατότητας διακοπής της δίκης, κατά το στάδιο που αποφαινεται επί αιτήματος αναβολής. Η απαίτηση να υποβάλλεται, επιπλέον, ξεχωριστό αυτοτελές αίτημα από τον αιτούντα την αναβολή δεν φαίνεται να ευρίσκει νομοθετικό έρεισμα. Τουναντίον:

2. Βλ. ενδ. ΑΠ 552/2008, ΠοινΧρ 2009, 227.

3. Βλ. ενδ. ΑΠ 880/1999, ΠοινΧρ 2000, 416 = ΝοΒ 1999, 1473.

4. Βλ. σ. 103-104.

5. Πρβλ. χαρακτηριστικά την από 26.07.2018 απόφαση του ΕΔΔΑ στην υπόθεση *Bartaia v. Γεωργιάς*.

Η παρ. 2 του άρθρου 349 ΚΠΔ ορίζει ότι η απόφαση περί αναβολής θα πρέπει να αναφέρει ότι το ανακύπτον κώλυμα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με διακοπή της δίκης, πράγμα που σημαίνει ότι το δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση, ακόμα δηλαδή και κατά το στάδιο που αποφαίνεται επί αιτήματος αναβολής, οφείλει, *πρωτίστως*, να εξετάζει *οίκοθεν* τη δυνατότητα θεραπείας του κωλύματος με το ηπιότερο μέσο της διακοπής της δίκης.

Υπό το φως όλων των ανωτέρω, συνάγεται ότι η εν λόγω αρεοπαγίτικη κρίση δεν πρέπει να αποτελέσει ορόσημο για τον νομολογιακό επαναπροσδιορισμό της έννοιας της ανωτέρας βίας στην αναβολή της δίκης, προσθέτοντας απαιτήσεις που δεν φαίνεται να συνάδουν με τις διατάξεις του άρθρου 349 του νέου ΚΠΔ, είτε τούτες ερμηνευθούν γραμματικά είτε ιστορικοβουλευτικά.

Απόφαση 9 / 2020 (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 9/2020

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Αγγελική Αλειφεροπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Γεώργα - Εισηγητή, Ιωάννη Μαγγίνα, Ερωτόκριτο Ερωτοκρίτου και Μαρία Κουβίδου, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 9 Οκτωβρίου 2019, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Όλγας Σμυρλή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευθυμίας Καλογεροπούλου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος - κατηγορουμένου Κ. Ζ. του Α., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ευτύχιο Αλιγιζάκη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 282/2019 αποφάσεως του Β' ΜΟΔ Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγουσα την Ε. Σ. του Α., κάτοικος ..., η οποία δεν παραστάθηκε. Το Β' ΜΟΔ Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσειών - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 23 Μαΐου 2019 αίτησή του αναιρέσεως που ασκήθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Εφετείου Αθηνών, Α. Κ., και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου 19/2019, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 939/19.

Αφού άκουσε

Την Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους δικαστές

εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του άρθρου 501 παρ. 1 του ΚΠοινΔ ορίζεται ότι, αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου του, αν συντρέχει περίπτωση της παρ.2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, ότι η απόφαση που απορρίπτει την έφεση ως ανυποστήρικτη μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση και ότι η διάταξη του άρθρου 349 εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος που δεν μπόρεσε να εμφανιστεί για λόγους ανώτερης βίας κ.λπ.

Εξάλλου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 349 παρ. 1, 2, 3 και 4 του Κ.Ποιν.Δ., όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις με τα άρθρα 20 παρ. 1 του Ν. 3904/2010, 33 παρ. 5 του Ν. 4055/2012 και 93 παρ. 4 του Ν.4139/2013, «1. Το δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει μόνο μία φορά την αναβολή της δίκης για λόγους ανώτερης βίας, με αίτημα δε κάποιου από τους διαδίκους, μία μόνο φορά, για σοβαρούς λόγους υγείας ή λόγους ανώτερης βίας. 2. Η αναβολή που χορηγείται με αίτημα διαδίκου, για λόγο που αφορά αυτόν ή το συνηγόρο του, δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες και διατάσσεται μόνο για σοβαρούς λόγους υγείας, οι οποίοι αποδεικνύονται με έγγραφο νοσηλευτικού ιδρύματος, ή λόγους ανώτερης βίας. Οι λόγοι αυτοί προσδιορίζονται στην απόφαση, η οποία πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη. 3. Το δικαστήριο πριν διατάξει την αναβολή υποχρεούται να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες, αιτιολογώντας συνοπτικά ότι δεν μπορεί ο λόγος αναβολής να αντιμετωπισθεί με διακοπή. 4. Δεύτερη αναβολή μπορεί να δοθεί για τους ίδιους πιο πάνω λόγους και σύμφωνα με τους ως άνω όρους. Κάθε άλλη αναβολή απαγορεύεται και το δικαστήριο μπορεί μόνο να διατάξει τη διακοπή της δίκης ή της συνεδρίασης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι τρεις φορές. Κατά τη διακοπή της συνεδρίασης ο πρόεδρος κατανέμει τις μη εκδικασθείσες υποθέσεις του πινακίου στις επόμενες μετά τη διακοπή συνεδριάσεις». Ως ανώτερη βία νοείται κάθε απρόβλεπτο και εξαιρετικό γεγονός, είτε αντικειμενικό είτε σχετικό με το πρόσωπο του δικαιούχου, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να αποτραπεί με μέτρα εξαιρετικής επιμέλειας και σύνεσης, ενώ ως ανυπέρβλητο κώλυμα θεωρείται εκείνο, το οποίο οπωσδήποτε δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του διαδίκου και το οποίο δεν μπόρεσε να υπερνικηθεί από αυτόν με κανέναν τρόπο. Περαιτέρω, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του Κ.Ποιν.Δ., όταν αναφέρονται σε αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λο-

γικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικοί συλλογισμοί, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Η εν λόγω αιτιολογία πρέπει να περιλαμβάνει και την αναφορά των αποδεικτικών μέσων, από τα οποία το δικαστήριο οδηγήθηκε στην καταδικαστική του κρίση. Η αιτιολογία αυτή απαιτείται και για την παρεμπίπτουσα απόφαση που απορρίπτει αίτημα του κατηγορουμένου για αναβολή της δίκης, προκειμένου να εμφανιστεί στο δικαστήριο (άρθρο 349 Κ.Ποιν.Δ.), υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι το αίτημα αυτό υποβλήθηκε κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, αλλιώς το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει και μάλιστα με ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία σε αόριστο αίτημα. Ειδικότερα, η απαιτούμενη, κατά το άρθρο. 93 παρ. 3 του Συντ. και 139 του Κ.Ποιν.Δ., ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει, όπως προαναφέρθηκε, τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του Κ.Ποιν.Δ. λόγο αναιρέσεως, εκτείνεται όχι μόνο στην απόφαση για την ενοχή, δηλαδή την καταδικαστική ή απαλλακτική απόφαση του δικαστηρίου, αλλά σε όλες, χωρίς εξαίρεση, τις αποφάσεις, ανεξάρτητα του αν αυτές είναι οριστικές ή παρεμπίπτουσες ή αν η έκδοση τους αφήνεται στη διακριτική, ελεύθερη ή ανέλεγκτη κρίση του δικαστή που τις εξέδωσε. Έτσι, η παρεμπίπτουσα απόφαση του δικαστηρίου που απορρίπτει την αίτηση του κατηγορουμένου για αναβολή της δίκης κατά το άρθρο 349 του Κ.Ποιν.Δ., πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένα, έστω και αν η παραδοχή ή απόρριψη μιας τέτοιας αίτησης έχει αφεθεί στην ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου, διαφορετικά ιδρύεται ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ. λόγος αναιρέσεως, η δε εν συνεχεία απόρριψη της εφέσεως ως ανυποστήρικτης ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' (και ήδη Θ') Κ.Ποιν.Δ. λόγο αναιρέσεως με τη μορφή της αρνητικής υπερβάσεως εξουσίας. Έλλειψη αιτιολογίας της παρεμπίπτουσας αποφάσεως που απορρίπτει το αίτημα αναβολής, υπάρχει, όταν το δικαστήριο δεν αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από τη διαδικασία στο ακροατήριο, τις αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και τους συλλογισμούς, με βάση τους οποίους κατέληξε στην κρίση του για την απόρριψη του αιτήματος αναβολής.

Στην προκείμενη περίπτωση, η κρινόμενη από 23-5-2019 αίτηση αναίρεσης του Κ. Ζ. του Α., στρέφεται κατά της 282/2019 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση του κατά της υπ' αριθ. 918, 919, 981, 982/2018 απόφασης το Μ.Ο.Δ. Αθηνών, ως ανυποστήρικτη. Από την επιτρεπτή επισκόπηση των πρακτικών της κατ' έφεση δίκης, επί της οποίας εκδόθηκε η παραπάνω απόφαση, που ήδη προσβάλλεται με αναίρεση, προκύπτει ότι μετά την εκφώνηση του ονόματος του κατηγορουμένου, Κ. Ζ. του Α., ο οποίος ήταν απών, εμφανίστηκε, ως άγγελος, η δικηγόρος Πειραιά Σ. Μ. και δήλωσε, όπως κατά λέξη εκτίθεται στα άνω πρακτικά, «ότι ο δικηγόρος Πειραιά Ευτύχης Αλιγιζάκης, τον οποίο ο κατηγορούμενος - εκκαλών εξουσιοδότησε να παραστεί σήμερα στο Δικαστήριο τούτο ως συνήγορός του,

έχοντας αναλάβει την υπεράσπισή του, δεν προσήλθε σήμερα στο Δικαστήριο (ΜΟΕ Αθηνών) να τον υπερασπισθεί επειδή απουσιάζει για να ασκήσει το λειτούργημά του στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά, σε δίκη για ναρκωτικά και εγκληματική οργάνωση με προσωρινά κρατούμενους, υπόθεση που συνεχίζεται σήμερα μετά από αλληπάλληλες διακοπείσες συνεδριάσεις με έναρξη αυτών 12-3-2019, και για το λόγο αυτό ζητεί την αναβολή εκδικάσεως της υπόθεσης σε μελλοντική δικάσιμο». Στη συνέχεια αναγνώσθηκαν: α) η από 5-5-2019 εξουσιοδότηση του εκκαλούντος στον δικηγόρο Πειραιά Ευτύχιο Αλιγιζάκη και β) η από 6-5-2019 επιστολή του ίδιου δικηγόρου που συνοδεύεται και με βεβαίωση Εφετείου Πειραιώς και η οποία αναφέρει: «ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Β' ΜΙΚΤΟΥ ΟΡΚΩΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ο κάτωθι υπογράφων Ευτύχιος Αλιγιζάκης του Κωνσταντίνου, δικηγόρος Πειραιώς, κάτοικος Πειραιώς, επί της οδού ..., ως συνήγορος υπερασπίσεως του εντολέως μου κ. Ζ. Κ. του Α., ο οποίος καλείται να εμφανισθεί ενώπιον Σας ως κατηγορούμενος, κατά τη δικάσιμο της 6ης /5/2019, δηλώνω ότι αδυνατώ να παραστώ ενώπιον Σας κατά την ως άνω ημεροχρονολογία και ζητώ να αναβληθεί η ως άνω υπόθεση για μελλοντική δικάσιμο της κρίσεως σας, λόγω σοβαρότατου κωλύματος στο πρόσωπο μου, καθώς την ίδια ώρα και μέρα οφείλω να παρίσταμαι ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Πειραιά ως συνήγορος υπεράσπισης των εντολέων μου Κ. Γ., Κ. Ε., Μ. V. και Μ. Ε., οι οποίοι κατηγορούνται για παράβαση του Νόμου περί Ναρκωτικών και για εγκληματική οργάνωση. Στην ανωτέρω υπόθεση κατηγορούνται συνολικά 31 κατηγορούμενοι εκ των οποίων οι 15 είναι προσωρινά κρατούμενοι και από συνολικά τέσσερις εγκληματικές οργανώσεις εκ των οποίων οι εντολείς μου αφορούν τις δύο. Επιπροσθέτως να σημειωθεί ότι η ανωτέρω υπόθεση συνεχίζεται σήμερα μετά από αλληπάλληλες διακοπείσες συνεδριάσεις με έναρξη αυτών τη 12/3/2019 και οι κ.κ. Κ. Γ. και Μ. V. είναι προσωρινά κρατούμενοι, ενώ για την εντολέα μου κα Κ. Ε. εκκρεμεί ένταλμα σύλληψης, είναι φυγόδικη και την εκπροσωπώ δια εξουσιοδοτήσεως.

Συνεπώς, ζητώ ευπροσώπως την αναβολή της υποθέσεως του κ. Ζ. Κ. για μελλοντική δικάσιμο της κρίσεως Σας, λόγω σοβαρότατου κωλύματος στο πρόσωπο μου. Πειραιάς, 6/5/2019 Μετά τιμής Ο Συνήγορος Υπερασπίσεως ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΩΝ. ΑΛΙΓΙΖΑΚΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ». Η δε βεβαίωση της Προϊσταμένης του Ποινικού, Εφετείου Πειραιώς, αναφέρει: «ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗ Η υπογραφομένη βεβαιώνω ότι η υπόθεση του Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Πειραιώς, με ημερομηνία έναρξης τη δικάσιμο της 12-03-2019 και κατηγορουμένους (μεταξύ άλλων) τον Κ. Γ., Μ. V., Μ. Ε., Κ. Ε., τον οποίο υπερασπίζεται ο δικηγόρος Πειραιώς Αλιγιζάκης Ευτύχιος (ΔΣΠ 23...), διακόπηκε, από τη συνεδρίαση της 23ης/4/2019, για την συνεδρίαση της 06ης/5/2019. Πειραιάς, 03/05/2019 Η Προϊσταμένη Ποινικού Ε. Κ.». Ακολουθώς ο Εισαγγελέας, αφού ζήτησε και έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα αναβολής και το εκ τακτικών Δικαστών Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αναβολής, μετά την παράθεση σχετικής νομικής σκέψης, με την ακόλουθη, επί λέξει, αιτιολογία. «... Στην

προκειμένη περίπτωση, ο εκκαλών την 5-5-2019 εξουσιοδότησε τον δικηγόρο Πειραιά Ευτύχη Αλιγιζάκη, όπως αντ' αυτού και για λογαριασμό του παραστεί και τον εκπροσωπήσει ενώπιον του σημερινού δικαστηρίου καθώς και σε κάθε μετά από αναβολή ή διακοπή δικάσιμο προκειμένου να υποστηρίξει την υπό κρίση έφεσή του. Ο συνήγορος του αυτός όμως δεν προσήλθε να τον υπερασπισθεί σήμερα επειδή απουσιάζει για να ασκήσει το λειτούργημά του στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά ως δήλωσε η άγγελος. Στην προς απόδειξη του σχετικού αιτήματος του ως άνω συνηγόρου την οποία προσεκόμισε η άγγελος-μάρτυρας αναφέρεται ότι ο εν λόγω συνήγορος αδυνατεί να προσέλθει και υπερασπιστεί τον εκκαλούντα σήμερα διότι έχει άλλη υπόθεση που δεν επιδέχεται αναβολή και ειδικότερα παρίσταται στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά προς υπεράσπιση εντολέων του που κατηγορούνται για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών και για εγκληματική οργάνωση, υπόθεση που συνεχίζεται με διακοπές από 12-3-2019, με προσωρινά κρατούμενους. Ο λόγος αυτός δίχως να προσδιορίζεται ο χρόνος λήξεως της προσωρινής κράτησης των εντολέων του, δεν αποτελεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου ανωτέρα βία που να συνιστά κατάσταση η οποία δεν μπορούσε να προβλεφθεί, δεδομένου ότι αυτός γνώριζε την ανάληψη υποχρεώσεών του απέναντι στους εντολείς του στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά, όταν του δόθηκε η εντολή από τον κατηγορούμενο-εκκαλούντα Ζ. Κ. να τον υπερασπισθεί στο Δικαστήριο τούτο στην σημερινή δικάσιμο και παρά ταύτα προέκρινε άλλες επαγγελματικές του υποχρεώσεις, δίχως να προσδιορίζει ειδικότερα ανυπέβλητο κώλυμα γι' αυτές, καθόσον τελευταία μετά διακοπή συνεδρίαση στην ως άνω υπόθεση στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά ήταν πριν αυτή της σημερινής δικασίμου, η 23/4/2019, την εξουσιοδότηση προς αυτόν ο εκκαλών Ζ. Κ. υπέγραψε την 05-5-2019 και ο συνήγορος ετοιμάζοντας το αίτημά του για αναβολή, ήδη από 03-5-2019 έλαβε βεβαίωση από την Προϊσταμένη του Ποινικού Τμήματος Εφετείου Πειραιώς για την πορεία των από διακοπή συνεδριάσεων της ως άνω υπόθεσης των εντολέων του. Πέραν των ανωτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι ο ίδιος ο συνήγορος έλαβε κλήση για τη σημερινή δικάσιμο ως αντίκλητο του εκκαλούντος (28-2-19), γεγονός που ενισχύει την κρίση του δικαστηρίου για την ύπαρξη ανυπέβλητου κωλύματος να παρασταθεί υπερασπιζόμενος τον εκκαλούντα μετά και την ως άνω εξουσιοδότηση προς αυτόν.

Συνεπώς το αίτημα αναβολής της δίκης που υποβλήθηκε ως άνω στο πρόσωπο του συνηγόρου υπεράσπισης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο, απουσιάζοντας και του εκκαλούντος δεν μπορεί να οδηγηθεί σε διακοπή καθόσον καθίσταται ανέφικτη η συγκρότησή του ως Μ.Ο.Ε.». Με τις παραδοχές και τις αιτιολογίες αυτές, το ως άνω Δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την, κατά τα εκτεθέντα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, επιβαλλόμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος που υποβλήθηκε δια της αγγέλου περί αναβολής της δίκης λόγω ανωτέρας βίας στο πρόσωπο του συνηγόρου υπερασπίσεως, καθόσον εκτός της ρητής αναφοράς στο σκεπτικό του των προσκομισθέντων για την παραδοχή του παραπάνω αιτήματος

αποδεικτικών μέσων, τα οποία αξιολόγησε, εκθέτει με σαφήνεια και πληρότητα τα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά και τους συλλογισμούς που το οδήγησαν στην απορριπτική κρίση του στη συγκεκριμένη περίπτωση, ειδικότερα δε, ότι το πρόβλημα στο συνήγορο, ο οποίος συνέχιζε άλλη δίκη, στην οποία παρίστατο και η οποία είχε αρχίσει από 12-3-2019 με προσωρινά κρατούμενους, δεν αποτελούσε εν προκειμένω κατά την ανέλεγκτη αναιρετικά κρίση του, λόγο ανωτέρας βίας, καθόσον: α) η περίπτωση μπορούσε να προβλεφθεί, δεδομένου ότι ο συνήγορος γνώριζε την ανάληψη των υποχρεώσεών του έναντι των εντολέων του στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά, β) γνώριζε ότι αδυνατούσε να υπερασπίσει τον ως άνω αναιρεσείοντα, τόσο όταν έλαβε εξουσιοδότηση, μόλις την παραμονή της δίκης στο ακροατήριο (5-5-2019), όσο και όταν από 3-5-2019 φρόντισε να λάβει βεβαίωση από την προϊσταμένη του ποινικού τμήματος για την πορεία των υπό διακοπή συνεδριάσεων του Τριμελούς Εφετείου Πειραιά, γνώριζε επίσης αυτός από 23-4-2019, ότι έγινε διακοπή της δίκης εκείνης για τη δικάσιμο της 6-5-2019 και δεν ανακοίνωσε στο Δικαστήριο ότι δεν μπορούσε να παρευρίσκεται κατά την μετά την διακοπή δίκη στο Τριμελές Εφετείο. Το δε Δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχε υποχρέωση να ενημερωθεί για το χρόνο λήξεως των προσωρινών κρατήσεων των δικαζομένων στο Τριμελές Εφετείο Πειραιά, διότι αφορά ζήτημα που άπτεται άλλης δίκης. Ως προς την προβαλλόμενη αιτίαση, ότι δεν ερευνήθηκε η περίπτωση διακοπής της δίκης, ανεξαρτήτως του ότι με επάρκεια αιτιολογίας αντιμετωπίστηκε το ζήτημα αυτό στο τέλος του προπαρατεθέντος σκεπτικού της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να αναφερθούν τα κάτωθι: Το Δικαστήριο έχει υποχρέωση, πριν διατάξει την αναβολή, να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης και να αιτιολογήσει ότι δεν μπορεί ο λόγος αναβολής να αντιμετωπισθεί με διακοπή, όταν αποφασίσει για την αναβολή και πριν διατάξει την αναβολή και όχι, όταν αποφαινεται για την απόρριψη του σχετικού αιτήματος, όπως συνέβη εν προκειμένω, εκτός αν υποβληθεί ξεχωριστό αυτοτελές αίτημα για διακοπή της δίκης σε περίπτωση απορρίψεως του αιτήματος αναβολής, τέτοιο όμως αυτοτελές και ξεχωριστό αίτημα διακοπής της δίκης δεν υποβλήθηκε από τον κατηγορούμενο στη συγκεκριμένη περίπτωση. Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω, ο σχετικός από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠοινΔ, πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, είναι αβάσιμος και το Δικαστήριο της ουσίας ορθά και νόμιμα απέρριψε την έφεση του κατηγορουμένου - εκκαλούντος ως ανυποστήρικτη, αφού διαπίστωσε ότι αυτός, παρόλο που ότι κλήθηκε νόμιμα, δεν εμφανίστηκε στο Δικαστήριο και, ως εκ τούτου, δεν υπερέβη την εξουσία του, ο δε σχετικός, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Θ' (πρώην Η') ΚΠοινΔ, δεύτερος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως είναι επίσης αβάσιμος. Περαιτέρω, με το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε και έχει καταστεί εσωτερικό δίκαιο με το ΝΔ 53/1974, υπερισχύει δε των ελληνικών νόμων, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, καθιερώνεται η αρχή της δίκαιης δίκης. Η παραβίαση της προαναφερθείσης διατάξεως δεν δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναιρέσεως της ποινικής απόφασεως πέραν από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510

του ΚΠοινΔ, εκτός αν συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια, που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναιρέσεως, σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 στοιχ. δ' ΚΠοινΔ.

Εν προκειμένω, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο αναιρεσείων επικαλείται ως αναιρετικούς λόγους την έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας ως προς την παρεμπίπτουσα απόφαση για απόρριψη του αιτήματος αναβολής της δίκης λόγω κωλύματος του συνηγόρου υπερασπίσεως αυτού, ως και την αρνητική υπέρβαση εξουσίας, που όμως, κατά τα προεκτεθέντα, κρίθηκαν αβάσιμοι. Επομένως, δεν στερήθηκε κανενός δικαιώματος, που να αφορά την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπισή του, οπότε και ο επικαλούμενος, εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Α' ΚΠοινΔ, τρίτος και τελευταίος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως, με τον οποίο αυτός επικαλείται αβασίμως απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, λόγω παραβίασης της αρχής της δίκαιης δίκης, ομοίως απορριπτέος.

Κατ' ακολουθίαν, μη υπάρχοντος άλλου λόγου προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα στον αναιρεσείοντα (αρθρ. 578 παρ. 1 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 23-5-2019, με αριθμό 19/2019, αίτηση του Κ. Ζ. του Α., για αναίρεση της 282/2019 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών.

Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα της ποινικής διαδικασίας, από διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 30 Οκτωβρίου 2019.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 3 Ιανουαρίου 2020.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ